

عنوان مقاله:

بازاندیشی معیارهای شناخت نواهی ارشادی و آثار آن در فقه و جامعه اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 10 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

علی محمدیان کبریا - علی محمدیان کبریا: مربی گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد فراهان، دانشگاه آزاد اسلامی، فراهان، و دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی

محمد نوذری فردوسی - گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

چکیده‌نهی ارشادی و مسائل پیرامونی آن به دست دانشمندان اصول فقه طرح شده است و آنان در باب نشانه ها و مصادیق این موضوع، مباحثی را بیان داشته اند. نوشتار حاضر که به روش تحلیلی-توصیفی به نگارش درآمده، با بیان ماهیت نواهی ارشادی، مباحث خود را بر اساس دو فرضیه سامان داده است؛ نخست اینکه، معیارهای شناخت نواهی ارشادی از دیگر نواهی متفاوت است و دیگر اینکه نهی ارشادی دارای آثاری از جمله، ثبوت حکم شرعی، فساد عمل و کشف از حکم وضعی است. رهاورد این پژوهش این است که معیار نواهی ارشادی، رعایت مصلحت مکلف و جلوگیری از قرار گرفتن وی در مفسده دنیوی و ضررهای عملی است که از آن منع شده است و به همین دلیل هم ارتکاب آن، عقاب اخروی ندارد. به علاوه، اثر نهی ارشادی، خواه ارشاد به جزئیت، شرطیت و یا مانعیت باشد و خواه متعلق آن، عبادات یا معاملات باشد، فساد است. کلیدواژه ها: نهی، ارشاد، مصلحت، فساد، فقه امامیه

کلمات کلیدی:

نهی، ارشاد، مصلحت، فساد، فقه امامیه. جامعه اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1532686>

